

$\frac{1}{2}$ bok. vinsk. jesiha (kisa.)

$3\frac{1}{2}$ bok. vode.

Šiske naj se bolj na debelo stolčijo in z drugimi rečmi vred v kak pišker v zgoraj omenjeno vodo i. t. d. namočijo. V nekoliko dneh se naredi iz te zmesi kaj dobra črna tinta.

Jos. Levičnik.

Kekljavci.

Vse posebna in nedopovedljivo smešna je izreka čerke **k**, kakeršna se sliši od nekterih koroških Slovencev, pa tudi na Krajskem — v ravno tisti srenji, ki je imela „raganista, da še nikvôlj tac'ga“. Ta zares čudna izreka se imenuje kekljanje. Kekljavce ne izreka čerke **k**, kakor drugi ljudje, temuč nekako utergano prav iz globočine ali dna gerla — blizo tako, kakor se sliši nek podobin glas pri kolcanji, pa tudi v zanikavni besedi „**nak**“ ali **nak-a**. Kdor kekljavca pervikrat sliši, posebno pa če se več kekljavcov hkrat pogovarja ali še celó prepira, ta bi se ne zderžal smeha, ko bi mu šlo tudi za glavo. — Toda vse pripovedovanje o tem le ne dá pravega zapopadka od kekljanja, temuč slišati se mora. Tako tudi le kdor je že sam slišal kekljavca, zamore zapopasti vso smešnost sledeče povesti in resnične dogodbe.

Klanfar.

Enkrat zajde nemšk „vandrovec“ v to kekljavsko stran. Ko se mu srenjska cesta razgubi v več kolovozov in stezá čez dolgo in široko raván, revež ne vé po kateri naprej. Kar zagleda od deleč žensko v zelniku, ki je tam pripognjeno delala in bila po naključbi kekljavka. Začne jo tedaj na ves glas kričaje vprašati: Is dos der rechte Weg nach Klanfurt? (Je li to ta prava pot v Celovec?) — Krajska kmetica se ve da Nemca ni razumela — še toliko ne, da le nemško govori; mislila je le, da zavolj oddaljenosti prav ne razloči njegovih besed. Tedaj na ponavljevano prašanje „vandrovec“ tudi ona odgovarja le vprašaje, pa kekljaje: **Kaj?** — **Kakó?** — **Kaj** prajš? — Te na zastopm, belj zavé**kaj**, belj! — Vandrovec pa ravno takó njé ni nič razumel, kakor ona ne njega, in se jezi in „fluhta“ oh tla cepetaje, da ne more zvediti, po kateri poti bi šel naprej. Na zadnje le gre iz kolovoza nekaj korakov bliži proti ženski, in še enkrat popraša kričaje na vso priterganlico: Is dos der rechte Weg nach Klanfurt? Zdaj še le ga je žena razumela — po svojih mislih, in mu odkeklja v odgovor: **Nak**, pr nas nímama neč ne za — **klanfat**.

Abecedar.

Novice.

Poleg izkazka knjiž od leta 1860 ima vsučelišče na Dunaji v svoji knjižnici 159,644 zvezkov knjig, v Pragu 126,103 zv.; v Krakovem 102,822 zv.; v Pešti 98,698 zv.; v Padovi 89,497 zv.; v Inabruku 57,902 zv.; v Gradcu 38,847 zv.; v Lavovu 39,166 zv. — Knjižnica sv. Marka v Mletcih ima 114,280